

SLOVENSKI NAROD.

Slovenski Narod velja:

Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	celo leta	K 22—
celi leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	8—	5/50	
na mesec	2—		1/90

Dopisi naj se frankirajo. Rekordni se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. i (vzdolje levo), telefon št. 84.

Občni zbor Narodnetiskarne.

V soboto, dne 1. maja 1909, občni zbor Narodne tiskarne ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih udeleženih premalo delničarjev.

Zato se skliče nov

**občni zbor
delniškega društva
Narodne tiskarne
na dan 15. maja 1909
ob 6. uri zvečer**

v prostorih Narodne tiskarne z istim za občni zbor dne 1. maja 1909 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po § 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor Narodne tiskarne.**Stavka na električni železnici ljubljanski.**

Drugod so praznovali prvi majnik z obhodi, z demonstracijami in z zastavami, v Ljubljani pa je delavstvo poslavilo ta dan s sijajno socijalno zmago. Na delavskem prazniku zvečer je doseglo sporazunljivje glede stavke na električni cestni železnici in večerj opoldne so po vrsti pridrali vozovi v mesto, ki jih je narodno občinstvo pozdravilo z veseljem kot priče, da je stavka srečno končana.

Uspeh, ki ga je dosegla Narodna delavska organizacija s to stavko je popoln. Železničarji so dosegli tri četrtine tega, kar so zahtevali; dosegli so zase zvišanje plač in preuredbo službenega časa, dosegli so pa tudi za skupno slovensko stvar uspeha, kajti železnica je koncilijantno ugodila vsem zahtevam v narodnem oziru: nemški napisi bodo izginili in znanje nemškega jezika ne bo več pogoj za sprejem v službo.

LISTEK.**Prvo moje potovanje.**

Piše Loni.

(Dalje.)

Ko je na Vinici ravno poldne zvonilo, sva korakala mimo pokopališča, obdanega z zidom, sredi katerega se dviga župna cerkev; malo naprej zapazim na desno šolsko poslopje, ob njega vhodu pa v steno vzdiani kameniti spominski plošči, na katerih sta bili citati imeni učiteljev pisateljev Tomšič. Malo naprej, nasproti soli župni dvor, poleg njega lepa kapelica, naprej velika trgovina, za tako majhen trg naravnost velikanska stavba, še naprej pa hiša nadučitelja L. To so največje stavbe, ki sem jih tako mimogrede videl. Da vse to vem! Nisem imel zaman papana poleg sebe. Venomer mi je kazal, razkladal, ter me poučeval. Nisem šel brez glave v svet. Čudil sem se mu, da je vse tako dobro poznal, še bolj pa sem bil presenečen, ko sva s paponom vstopila v gostilno »Pri školniku«. Vse je vstajalo, vpilo in papana pozdravljalo, kakor da bi bil tukaj doma, jaz pa njegov sin, sem seveda tudi spravil

v upravnosti projeman:	
celo leta	K 22—
pol leta	11—
četr leta	5/50
na mesec	1/90

Inserati veljajo: petosten po peti vrsti na enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, na trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravnost naj se pošiljajo narodnine, reklamacije, inserati itd.

to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vnosljive naročnine se ne ozira.

»Narodna tiskarnica« telefon št. 88.

Slovenski Narod velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	K 25—	za Nemčijo:	K 28—
celo leta	13—		
pol leta	6/50	za Ameriko in vse druge dežele:	
četr leta	2/30	celo leta	K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka

Upravnost : Knafljeva ulica 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 88.

Takega uspeha ni imela še nobena stavka na Kranjskem. Doživeli smo v zadnjih letih že marsikako stavko, a skoro vsaka je vzela žalosten konec, nobena ni prinesla delavstvu tega uspeha, kakor stavka v Ljubljani.

Vzrokok temu ni težko dobiti. Kadar so stavkali n. pr. socijalni demokrati, so bili vedno izolirani. Stavkujoči delavci so bili osamljeni. Saj občinstvo je vedelo, da so tudi ti socijalnodemokratični stavkarji vsaj vecinoma domaći ljudje, a čutilo je tudi, da jih nekaj loči od njih. To je bil socijalnodemokratični internacionalizem; ta je ustvaril neki prepad med stavkujočimi socijalnimi demokrati in med drugim občinstvom; delavci so se morda potegovali za čisto opravljene zahteve, toda občinstvo se ni zanje zanimalo in jih pustilo hodiči svojo pot. Njih usoda ni šla ljudem do sreca. Tako so brez oporebil ali premagani ali pa so izkravili.

Drugače pa je bilo s stavko na električni cestni železnici. Sicer je »Narodna delavska organizacija« čisto samostojna organizacija, popolnoma neodvisna na vse strani, a čim se je seznal, da so železničarji začeli stavkati, so bile simpatije vsega občinstva na njihovi strani. Ljudje niso videli v stavkujočih železničarjih samo delavcev, ki si hočejo zboljšati svoj položaj, marveč so se zavedali, da so ti delavci narodnega misljenja in to je vzbudilo v njih sreči glasov odmev. »Naši bratje so začeli stavkat«, so rekle ljudje, »narodni delavci so začeli socijalno vojsko in pri tej ne misljijo samo nase, nego tudi na občeno slovansko korist.«

Ali se je čuditi, da je občinstvo tako zvesto stalo na strani železničarjev in se ni hotelo voziti, dasi je vodstvo vzdrževalo s pomočjo stavkov-kazov promet z dvema vozema? Z dežele so se pripeljali ljudje v Ljubljano in vpraševali na kolodvoru, če je stavka. In ko se jim je to potrdilo, so šli raje peš ali vzeli izvoščke, kakor da bi se bili peljali z električno.

Moč narodnega čuta se je pri ti stavki kar najlepše izkazala: narodni čut je pridobil navzlyki vsi razliki v socijalnih naziranjih stavkujočim delavcem simpatije narodnega občinstva. Železničarji bi bili lahko stavkali nekaj tednov in dobivali zadostno podporo — tako je bilo občinstvo zanje vneto.

Ni dvoma, da je bila ta zaslomba odločilnega pomena pri pogajanjih, kajti lastništvo je videlo, da imajo stavkujoči železničarji krepko oporo pri narodnem občinstvu in je vsled tega raje odnehalo, kakor da bi nadaljevalo boj. V drugih okolnostih bi bilo lastništvo gotovo drugače postopalo, saj smo videli že drugod takole stavke: odpustili so stavkujoče delavce in jih nadomestili z drugimi in stvar je bila pri kraju. Ta kruta metoda je pa mogoča samo tam, kjer se občinstvo ne zavzame za delavce; v Ljubljani je bila nemogoča, ker je narodni čut veleval slovenskemu občinstvu, da mora stati na strani narodnih delavcev, da jih mora podprtati v njih boju in ostati z njimi solidarno.

Res, lepše ni mogla »Narodna delavska organizacija« proslaviti prvi majnik, kakor s to lepo socijalno zmago, doseženo s stavko na električni cestni železnicni ljubljanski.

Hvaležni bosanski mohamedanci.

Sarajevo, 2. maja. Šefa delžne vlade in kornega poveljnika generala Varešanina je posetila delegacija mohamedanskih odličjanjkov pod vodstvom rejsa ul ulema (verskega poglavarja mohamedanov) ter mu vzročila zahvalno adreso na cesarja za sankcijo statuta o mohamedanski cerkveni avtonomiji. Rejs ul ulema je prosil generala Varešanina v daljšem negotovoru, naj sporoči cesarju zahvalo mohamedanskega prebivalstva in zatrdo neomejne zvestobe. Rejs ul ulema je končal svoj govor z navdušenim živilkicem na cesarja, čemur so se pridružili tudi ostali člani deputacije.

Ko je rejs zavrnjal svoj govor, je s trdujave zagromelo 21 topovskih strelov. Povodom sprejema deputacije pri deželnemu poglavarju je v hiralna z minareta cesarske mošeje zeleni molitvena zastava.

Sprememba na turškem prestolu.**O Abdul Hamidu.**

Solun, 2. maja. Abdul Hamid je prisel brez vsakih denarnih sredstev v Solun. Z ozirom na to mu je dovolil korni poveljnik 1000 funtov kredita za najpotrebnejše izdatke. Poveljnik sultanske telesne straže Feti je odpotoval v Carigrad z nalogo, da prinese Abdul Hamidu iz njegove privatne blagajne nekaj de-

monij igra, vino dela ter pesni kuje. Drugo zanimivejše od drugega.

Potem smo šli na Žeželj, precej visoko goriec blizu Vinice, kjer posejuje gospod nadučitelj veliko vitezov, vinogradov. Rovenjam, da tako finega grozdja še v svojem življenju nisem zobal, pa v vinogradu, kjer se samo roko stegne, pa se ima grozd brez nepotrebne primesi. Samo žal, da je želodec premalo držal, ali pa, da nimam take priprave, kakor velblod za vodo braniti.

Žeželj je božja pot in pelje od vnožja do vrha križev pot, katerega vsaka postaja je zase kapelica. Cerkev je bila zaklenjena, skozi ključavnico pa sem videl sred cerkve na visokem stojalu kip matere božje, sedeče na stolu. Gospod nadučitelj mi je govoril nekako o Marijinem sedežu — Maria Sessel, iz katerega imena utegne izhajati ime Žeželj. Mogoče da je tako, za tako učene stvari sem jaz še preneumem.

Razgled z vrha je nepopisno krasen. Videl sem reko Kolpo, ki se je mirno vila ob visokih bregovih, videl sem most vprek reke na hrvaško stran, torej tudi hrvaško deželo. Kdo bi si bil še včeraj kaj takega mislil! Dolgo časa sem opazoval skozi kukalo bližnje in daljše kraje, tiste gore v neizmerni dalmatiji, bosanske, dalmatinske, potem zopet hrvaške, kočevske, domače,

narja in vrednostnih papirjev. Med njegovo odsotnostjo je v zalivu tik pod vilo Aladini usidrana torpedovka, da pazi na odstavljenega sultana.

Carigrad, 2. maja. »Jeni Gazette« javlja, da je povsem dokazano, da so dogodki v Adani v zvezi s carigradskimi in da jih je vpravorila ena in ista oseba.

Carigrad, 2. maja. Preiskava radi krvave revolte dne 13. aprila je spravila na dan mnogo obtežilnega materiala proti bivšemu sultani Abdul Hamidu. Vkljub temu vest, da pride Abdul Hamid pred vojno sodišče, ni resnična. Za sultana in naj je zagrešil še toliko zločinov je najvišja kazenska detronizacija.

Carigrad, 2. maja. Sultanov komornik dementuje vest, da bi vladala imela namek Abdul Hamida prepeljati v Bitolj in ga tam postaviti pred vojno sodišče.

Novo ministrstvo.

Carigrad, 2. maja. Veliki vezir ostane še nadalje Tevfik paša. Ministrstvo notranjih del je prevzel prejšnji veliki vezir Ferid paša, ministrstvo vojne poveljnik drinopoljskega kora Salih paša, ministrstvo vojne mornarice pa general Riza paša. Vsi ostali ministri ostanejo na svojem mestu.

Carigrad, 2. maja. »Jeni Gazette« naglaša, da ministrstvo, ki ga je sestavil Tevfik paša, ne uživa zaupanja poslanske zbornice. Novo ministrstvo bo sestavil ali Hilmi paša ali pa maršal Gazi Muktar. V tem kabinetu bo šest poslancev, kot minister zunanjih del pa poslanik v Rimu Hakki bej.

Sultan Mohamed in Niazi bej.

Carigrad, 2. maja. Sultana Mohameda je na povratku s selimika adjutant Remzi bej opozoril na mimo jahajočega Niazi beja. Sultan je dal ustaviti vez ter poklical Niazi beja k sebi. Podal mu je roko ter se mu zahvalil za zasluge, ki si jih je pridobil za ustavo. Obenem ga je prosil, naj vsakomur pove, da se bo strogo ravnal po ustavi ter vladal pravicho, kakor to predpisujejo zakoni. Na to je Niazi bej povabil na svoj parnik. Med vožnjo je sultana daroval je v priznanje njegovih zaslug svojo zlato uro. V palaci Dolma bagče je bil Niazi bej povabljen na dvorni obed.

Vojno sodišče.

Carigrad, 2. maja. Kakor javljajo listi, je vojno sodišče v celoti obsodilo na smrt 9 oseb, med te-

mi tudi morilca justičnega ministra Nazima. Okrog 200 oseb je bilo oproščenih. Vojno sodišče bo končalo svoje delo tekmo enega tedna.

Konec revolucije v Perziji.

Teheran, 2. maja. Jutri bo šah proklamiral ustavo. Zatrjuje se, da se je šah odločil dati ustavo samo pod vtisom krvavih dogodkov v Carigradu. Najbolj pa je nanj vplivala vest o detronizaciji sultana Abdul Hamida.

London, 2. maja. Obenem z ustavo bo šah izdal tudi amnestijo vseh političnih zločincev. V ustavnem aktu bo zajamčena svoboda življenja in nedotakljivost posesti. Zaeno se ustanove s stalno nastavljenimi sodniki.

„Veleždajniški“ proces v Zagrebu.

V soboto je bil zaslišan 21. svedok Pavel Busić. Izjavil je, da je pravoslavne vere, po narodnosti pa Hrvat. Ta izjava je bila očividno v veliko zadoščenje predsedniku Tarobocchiji in drž. pravniku

Obtoženec Petrović je pobijal izpovede priče Bušića ter zahteval, naj se zaslisi Mile Miljenica, ako je res grozil Bušiću za slučaj, da bi neugodno izpovedal proti Petroviću.

Sodišče seveda tej zahtevi ni ugodilo, ker stoji menda načeloma na stališču, da se mora obtožencem onemogočiti vsaka obramba.

Kako zanesljiva je priča Bušić, kaže dejstvo, ki se je dognalo na razpravi sami.

V petek je dobil namestnik državnega pravnika Stožir pričo Bušića na hodniku v sodnem poslopju. Povabil ga je sabo v pisarno, kjer se je pri zakljenjenih vratih z njim razgovarjal. Vse to je priznal sam Stožir pri obravnavi, samo rekel je, da na Bušić nimalo ni vplival, marveč da ga je samo pozval, da naj resimo govor. Zakaj se je državni pravnik s pričo zaklenil v pisarno, ako ga je samo opozoril, da naj govor resimo, tega dr. Stožir ni pojasnil.

Ta afera drž. pravnika zopet dokazuje, kako so merodajnim krogom v Zagrebu dobra vsa sredstva, samo da bi obtožencem, aka tudi z dvomljivimi pričami dokazali veleidajstvo. Pri tem pa igra veliko vlogo tudi skrb za reputacijo gospodov Accurtija in Stožirja. Ta dva moža sta sestavila famozno obtoženico in če proces konča s fiaskom, sta s tem direktno prizadeta v prvi vrsti seveda ta dva poštenjaka. Za to naj pomaga, kar more pomagati! Kdo bo potem spraševal po dopustnosti tega ali onega sredstva? Glavno je, da je to sredstvo uspešno!

Roko v roki z državnim pravništvom deluje seveda tudi senat. Ako kdo izmed obtožencev samo po strani pogleda zastopnika obtožbe, že zadostuje, da ga sudišče odsodi v par dnevno temmico in na večtedensko izključenje od razprave.

V soboto je senat izključil kar tri obtožence — Pribičeviča, Malobabića in Živkovića — na 14 dni od razprave.

Cudno je, da sudišče ne izključi od obravnavne sploh vseh obtožencev, to bi bilo vsekakor najkompromitirje. Izključila bi se naj še javnost razprave, zagovornike, ki so itak vsi sumljivi »veleizdajci«, bi se naj kratkim potom zaprlo, pa bosta gospoda Accurti in Tarabochia lepo sama med sabo in bosta »veleizdajnike« lahko sodila »nach Lust und Belieben«. Res, srečna Hrvatska, da ima tako justico!

Dnevne vesti

V Ljubljani, 3. maja.

Javni shod N. D. O. se je vršil včeraj dopoldne v areni Narodnega doma. Udeležba je bila vzliz temu, da je vlada prepovedala letake in lepake o shodu, prav dobra. Shod je otvoril g. Juvan, predstvil vladnega zastopnika dr. Trnovca in dal besedo gosp. Škrliju, ki je poročal o stavki tramvajskih uslužbencev. G banje za zboljšanje položaja tramvajskih uslužbencev se je začelo pred nekako tremi meseci, dobitio je pa konkretno obliko z javnim shodom v Mestnem domu dne 31. prosinca t. l., kjer se je sprejela tozadvena resolucija. Medtem so se uslužbenci organizovali in izročili tedej sprejetjo resolucijo po posebnih deputacijih tuksajnjemu vodstvu električne cestne železnice, da jo sporoči glavnemu vodstvu, česar pa najbrž ni storilo, kajti do 25. aprila ni bilo nikakega odgovora. Uslužbenci pa zahtevali odgovora, katerega pa

tukajšnji vodja Czelachowski ni dal niti do prošlega ponedeljka, niti posneje do srede zjutraj, vselej česar je bilo uslužbenštvo prisiljeno stopiti v stavko, kar se je zgodilo v petek ob 1/12. Nato so se vrila pogajanja, pri katerih so sodelovali gg. Šupan Hribar, dr. Oražen in dr. Žerjav. Pogajanja so imela sijajen uspeh, kajti uslužbenoi so dosegli skoraj vse, kar so zahtevali. Piač se jim zborila za 14% s čimer so dosegli 3/4 svojega zahtevka. Sčasoma se uvedeo tudi službene kategorije, katere je obljubilo vodstvo na svojo častno besedo. Giede delavnega razmerja je dal za stopnik glavnega vodstva zagotovilo, da se v doglednem času skrajša delavni čas. Manjše pavze se stisnejo v eno. Uslužbenoi imajo vsak teden en dan popolnoma prost, in vsako sedmo nedeljo prost. Dosedaj niso imeli obeh pet let niti enega celega dneva prostega. Uvede se popolno slovensko uradovanje. Dovolil se je tudi zahtevani dopust. Uspeh je bil tako lep, ker so bili uslužbeni vzorno solidarni. V imenu tramvajskih uslužbencev se je zahvalil tov. Lotrič vsem onim, ki so pripomogli do tako lepega uspeha. Ko je nato tov. Zadnik poudarjal, kake zaprake je delala vlada N. D. O., ko je prepovedala shod, plakatiranje itd. kar je bilo seveda popolnoma protipostavno in se je zgodilo gotovo le zato, da bi se škodovalo N. D. O., in je končno tov. Škrlič se izjavil, da je N. D. O. popolnoma neodvisna od kateregakoli javnega faktorja, stranke, se je shod zaključil. Ob 1. popoldne so uslužbeni električne cestne železnice zopet začeli z rednim delom.

Ljubljanski nemškutarji so zavajljali v nemških listih, v "Grazer Tagblatu", "Grazer Tagespost", "Neue Fr. Presse" in drugih listih na vse pretege zastran stavke na električni cestni železnici ljubljanske. Očitni namen vsega tega zabavljanja je bil, preprečiti vsak najmanjši uspeh te stavke; v to svrhu so nemškutarji hujskali lastništvo železnic in tudi vlado. Toda vse te hujskarje niso imeli uspeha; stavka je vendar zmagala. Nemškutarji so za eno b'amažo bogatejši, delavstvo je pa spoznalo, kako budovne sovražnike ima v teh nemškutarjih.

"Slov Branik" je natisnjena nsslednja nekoliko skrivnostna notica: "Slavia: Kako smo mirno živeli v svojih hiši, pravi raj je bila naša dežela! Prezneti sosed pa nas napade v svoji lakomnosti, vzeti nam hoče domač kruh in nas pitati s tujimi skorjami, jaz pa bi morala biti sužnja njegovih prešernih soprigi!... Vi ste vstali kot en mož branit svojo prostost, svoje in moje poštenje!... Veselila sem se vas vseh... pa vedela nisem, da sem vzdobjila na prsih svojih tudi strupenih kač!... Ti, ne glede na mojo korist, prodali so mene in druge zveste sovragu! Izdajicam odpre naj se peklenko žrelo, naj jih grize in peče notranji črv, naj ne občutijo blage sreče v svojih prsih!... Anton Jeglič (l. 1870)." Kdo je pa ta Anton Jeglič, ki je leta 1870 zapisal tako lepe besede? Ali je morda identičen z onim istim Antonom Jegličem, ki je l. 1908 in 1909 prodal slovensko stvar ljubljanski nemški šparkasi?

Štajerskega deželnega šolskega sveta postopanje postaja, kajor se nam poroči iz slov. Štajerja, že vprav gausno. Ni še dolgo tega, kar smo ožigosali dejstvo, da je ta

zrealila v razburkani reki in videti je bilo, kakor da bi bila čolna plavala v blesteči se krvi. Ob hrvaškem bregu zapazim celo vrsto belo oblečenih deklet, ki so pričele peti lepe hrvaške narodne pesmi. To je bilo nekaj milega! Takega petja še nisem sišal. Bilo mi je, kakor da bi bil moral vedno tam ostati, kakor da bi se ne smel ločiti od sveta, ki mi je bil takov nov, pa vendar že v prvem trenutku takoj domač. Iz čolna so spuščali rakete v zrak in še nekaterekrati je bengalična luč spremenila prekrasno okolico v čaroben raj, ki se ga more le gledati, uživati, ali optisati nikdar. Svojima spremjevalecema, nadučiteljevinama sinkoma, ki sta mi bila radi svoje živalne razboritosti takoj ob prvem sestanku zlezla v srce, sem do skrajnosti ginjen zatrjeval, da današnjega dne ne bom pozabil v celeni življenu svojem.

Prišlo je do slovesa. Se nekaj navdušenih govorov pod milim nebom belokranjskim, pa smo odhajali na vse strani, spremjani od ljubezljive neveste in njenih svojev ob slovesnih zvokih domače glasbe. Med potjo sem vzkliknil proti nebu: Bog daj novoporocene obilo sreče, ker sta svojo poroko priredila, kakor načaš na ravno isti dan, ko sem se jaz mudil na Vinici! Živila! Živila!

S kurami danes zopet nisem šel spat in ker — ker — no, saj se lahko pove, saj ne sliši noben profesor, ker ni bilo daleč do jutra in mi je bilo

vrhovna šolska oblast počastila z nalogom »čolni ravnatelj« nnanega klerikalca Jurkoviča, nadučitelja v Šmarju pri Jelšah, ki zavira toli potrebno stavbo tamkajnega novega šolskega poslopja in bujska ljudstvo proti šoli in učiteljstvu, — kar nam je došla vest, da je slavn dež. šolski svet Štajerski imenoval za šolskega ravnatelja »vsekojanega nadučitelja nemške ljudske šole v Laškem trgu, K. Valentinitsch. Med aktivnim slovenskim učiteljstvom na Spod Štajerskem štaj. dež. šol. svet ni našel šolnika, ki bi bil tega odlikovanja vreden, — razen že omenjenega klerikalca v Šmarju — prseči je moral po nemškutarju Valentinitschu, ki je pozan strankar takovanih spodnjestajerskih »Nemcev!« Te odlikovanje je klofuta vsemu slovenskemu učiteljstvu na Sp. Štajerskem! Vidí se, da dež. šol. svet Štajerski propseg rale nemštvor, torej neznačajivo, ter tako naravnost dela v demoralizacijo učiteljstva. — Valentinitsch je že več let pensioniran. Kakšnih za slug si je pa pridobil kot učitelj? Nikakih! Po manenju štaj. dež. šolskega sveta je to dovolj, da je bil nekaj let vodja nemški i e nemškovalni i šoli v Laškem trgu. Utegnil bi kdo ugovarjati, če š. Valentinič — tako se je mož pisal svoje dni — ima vendarle zasluge za kmetijstvo. Mož je res praktičen kmetovalec za svoj — žep. Ou je član raznimi komisijam, pridno »rajza«, in to — nese. Saj je tajništva domače kmetijske podružnice ne opravlja — zastonj. To so zasluge, kaj?! — Sicer pa res ne uvidimo, kako pride šolska oblast do tega, da kakega učitelja, ki bi bil res kaj znatnega storil na polju kmetijstva, le radi tega odlikuje.

Prva seja državnega obrtnega sveta se vrši dne 13. majnika po slednjem duevnem sporedu: 1. Pozdrav predsednika 2. Zaobljuba članov. 3. Izvolite stalnih odsekov. 4. Sklepanje o ustavnovitvi stalnega odseka za malo trgovino, eventualna volitev članov. 5. Volitev enega člana in namestnika v državno železniški svet. 6. a) provizorični opravilnik obrtnega sveta, b) načrt postave o kroščarstvu, c) načrt ministerialne odredbe o predpisu usposobljenosti za posamezne kategorije gostilničarske obiti, d) načrt naredbe o uvrstitev podrobne prodaje piva v stekleničah med koncesijonirane obrti, e) prošnja raznih zadružnih zvez za uvrstitev sodavičarske obri med koncesijonirane, f) ureditev vajenških razmer v delavnicih državnih železnic in g) načrt naredbe o polaganju mojstrskih izpitov na obrtnopospeševalnem zavodu in drugih obrtnih učnih zavodih. Te točke se izroča v obravnavo tozadvenim stalnim odsekom, ki se izvolijo takoj po glavnih seji.

Promocija. Dne 1. majnika je bil na graškem vseučilišču promovirao doktorjem modrosljava gospod Jakob Kelemina. Čestitamo!

Matica Slovenska je razpošilja te dni slovenskim umetnikom, strokovnjakom v zgodovini umetnosti in zgodovinarjem sploh nastopu poziv: "Matica Slovenska" bi hotela izdati "Zgodovino slov. umetnosti" in "Kolo jugoslov. umetnikov" (reprodukcie), kakor ga je zadnjega leta izdala "Matica Hrvatska". Da se mi te misel uresniči, skličem v kratkem anketo. Na tej anketi bi se razpravljalo na pr. o slednjih točkah: 1) Kje bi bilo najti umetnine starejših dob? 2) Kaj in kje se je že pisalo o naši

zgodaj vstati, da s paponom nadaljuje pot, sva se od preljubnežnivih nadučiteljev takoj poslovila. Ganimo me je, ko sta oba sinka prosila očeta, naj jima dovoli, da me sprejmeta do Modruš-potoka. Sele, ko jima je oče dejal, da bi morala potem tudi nazaj iti, bi bilo preveč hoje, sta žalostno odnehala. Bog ju živi, ta krasna dečka! Vivant, floreat, erescant! (mar sem se zaman učil latinsko — !)

Solnce še ni prijadralo na horizont, ko sem korakal z očetom iz Vinice. Ker se nama je reklo, da je pot po Lujizini cesti — to je najlepša cesta v Avstriji, ki veže Karlovec z Reko. — skoro dve uri daljša do Modruš-potoka, sva jo udarila skozi Podklanc ob levem bregu Kolpe po divje romantični soteski proti Preloki. Zelena Kolpa je naju celo pot spremljala, zašepetala sem pa tam tanjinstveno, česar pa nisem razumel, na hrvaški strani pa se je vila kakor širok srebrn trak Lujizina cesta, ki je sem pa tam izginila izmed najinih oči. Proti koncu so nama gorostasne navpične skale, ki so segale, zdelo se mi je, prav do neba, skoro zabranile nadaljnjo pot, ali naučil sem se hoditi po vseh potih; kakor kozla sva plezala ob nevarnem robu in sva bila krunila na drugi strani. Še par sto korakov pa naju je pozdravil mlinar, veden, da bo treba voziti na drugo stran.

Bila sva na Hrvaškem. Papa se že v žep, da bi dal prevozniku napoj-

umetnosti? 3) Kako bi se bilo lotiti še preostalega umetniško-zgodovinskega dela? 4) Kolo jugoslov. umetnikov? Prosim Vas vladu, da bi mi blagovili sporobi, o kateri navezenih točk bi mogli prevzeti referat za anketu: vsekakor pa mi vsaj pisemo priobči svoje menje. Ljubljana, aprila 1909. Dr. Fr. Ilešič, predsednik "Matic Slov." — Mnogim, ki se zanimajo za stvar, "Matica" ni mogla doznati za naslov. Njim veljaj tole javno vabilo.

Televadno društvo "Šekel II" vabi vse svoje člane k redovnim vjam, ki bodo v torek in četrtek ob 9. zvečer.

Obrtni shod v Ljubljani. Deželna zveza kranjskih obrtnih zadrug v Ljubljani priredil v četrtek, dne 6. maja, ob 8. zvečer v aranji "Narodnega doma" javen obrtni shod, na katerem se bo razpravljalo o točkah, ki so na dnevnem redu obrtnega sveta o. kr. trgovskega ministra.

Slovenskim umetnikom. Razstava v umet. paviljonu se otvorila v tednu pred binkošči. Opozorjajo se oni umetniki, ki se žele udeležiti razstave in se že niso priglasili, da je zadnji rok za priglasitev 8. maj. Umetnikov naj se odpošljejo tako, da dosegajo najkasnejše 12. maja v Ljubljano. Na poznejše pošiljatve se ne more ozirati. V juriju imajo pristop oni slovenski umetniki, ki so se udeležili vsaj na 3 inozemskih umetniških razstavah. Priglasitve in pošiljatve sprememba: R. Jakopič, Ljubljana, Emona, cesta 2.

Izpraznjena srednješolska mestna. Od 11. IV. do 30. IV. so bili razglašeni slednji razpisi: Moderna filologija: Bolcan (real g., D. I. gr., 10. V.), Krnov (r., D. Fr [E]. 15. V.) — Klasična filologija: Mies (g., L. Gr. d., 8. V.), Kromerž (g., L. G., 8. V.) — Matematično-naravoslovna skupina: Inomost (r. M. NI, 10. V.) — Verok: Maribor (g. 5. VI) — Telovadba: Prostějov (r., 20. V.) — Kratice in znaki kakor navadno.

Ljubljanski športni klub načnja svojim članom, kateri žele igrati lawn-tenis, da so prostori na dirljališču s 1. majnikom začenši na razpolago. Prijave in eventualne iz prememb skupin sprejema vsak dan od 6. ure pop. naprej gosp. reditelj Mirko Gruden na igrišču. Potrebštine za lawn-terنس se dobivajo v modni trgovini g. Magdiča.

Odbor krajne skupine peščnih in brzojavnih uslužbencev se vrši v nedeljo, dne 9. majnika, ob 4. pop. v "Jugoslovanski restavraciji" z običajnim dnevnim spredrom.

Ruski mladeniči na Slovenskem. Včeraj so dospeli v Ljubljano štirje russki mladeniči, ki se namenljajo pri nas naučiti kmetijstva. Na kolodvoru jih je prisrčno sprejela gospa Terezina dr. Jenkova, nakar so se odpeljali na Dolenjsko.

Trgovski in obrtniški zbor v Ljubljani je došlo podrobno poročilo o sedanjem gospodarskem položaju v Abesijski in o šansah iz voza in uvoza. Interesentom je to poročilo v zaupni vpogled na razpolago v zbornici pisarni.

Pogrebno podporno društvo c. kr. počasnih in brzojavnih uslužbencev v Ljubljani je imelo v nedeljo ob 4. pop. v Jugoslovanski restavraciji svoj redni občini zbor. — Zborovanje je otvoril predsednik g. Ivan Koščenina in prisrčno pozdravil nepričakovano obilo število udeležencev, ter javil, da se je 6 članov nine, pa prebledi — mošnjička ni! Kje je? Hitro se domislil, da ga je pozabil pri nadučiteljih, kjer sva prenočevala in se hitreje je storil svoj sklep. Nazaj, je velel, v štirih urah sem zopet tu. Mlinar je dejal, da ne rabi nič napajnino, in je stvar še le potem razumel, ko mu je papa povedal, da brez denarja ne moreva naprej. Mene je hotel papa pustiti v mlinu, da bi prej nazaj prišel in da bi se jiz preveč ne utrudil. Bral mi je pa gotovo na obrazu, da nimam posebnega poguma v tujini prav sam čakal cele ure ter me je vdan v božjo voljo vzel seboj, misleč, morebiti se bo dalo kako med potjo pomagati.

Moja papa, pravil je, je inel navedo, da je v hotelih, kjer je često prenočeval, spravil ves denar pod blazino, pod glavo, kjer bi mu ga nikdo ne mogel ukraсти. Ravno tako je napravil v pozabljenosti na Vinici, kjer se pray nič ni bilo batilo lopov. Vidiš, me je učil, pretirana previdnost tudi ni dobra, sedaj sem svoj mošnjiček sam pred seboj skril — ali je treba takega pota zaradi tega!

Sla sva po strmih bregovih, kamnitih potih na Grdune. Tam sem viden v prvič v svojem življenu, kjer se lan ter.

jer se bo utrjevala mladina cele občine v telesnem in duševnem našredku v znamenu dela in boja za prospel slovanskega življa. Samo nekaj izredno, da skorost ostavljeno bilo, da se ni udležilo shoda tudi "O lepeševalno društvo", — ali se vsaj pokazalo toliko solidarnega.

Zakon je bilo to običajno pri vseh zadnjih javnih bodisi političnih ali zasebnih shodih. Brat Fr. Boltežar je pozdravljal v imenu pripravljalnega odbora zastopnika bratskih društev Sokol II in Ljubljane in novo ustanovjenega društva na Igu. Nato je sledilo vstopanje članov. Priglasilo se je 23 rednih članov, nekej podpornih in tudi ustanovnih. Pripomniti pa je, da se je gojila telovadba že pred ustanovitvijo in obiskovalo redno telovadne vaje nad 30 telovadcev. Pri volitvi, katera se je vrnila z vzklikom, je bil soglasno izvoljen kot starosta brat g. J. Tribuč. Prebral je brzjavni pozdrav odsončnega in priljubljenega brata Thalerja, se zshvalil za izkazano mu zaupanje, kar hoče povročiti z neuromornim in pridnim delovanjem, za prospel društva in prešel na volitev odbora. Voljeni so bili: podstarosta brat Fr. Boltežar, načelnik brat Slavko Novak, odborniki pa bratje I. Gajšperin, A. Praprotnik, I. Ropret, J. Lojk, V. Jeločnik ml. in Milko Jesih. Namestnika: brata P. Vovka in J. Drenovec. Pregledovalca računov brata M. Jeločnik star. in Ferd. Balija. Kot odpisanci na občni zbor: "Sokolske zvezze" so bili imenovani starosta, načelnik in tajnik društva. Po dovršenih volitvah je pozdravil starosta v značenju govoru novovoljene odornike, ter vse člane, bodrež jih k uspešnemu delu v znamenu sokolske ideje, katera oživlja in krepi Slovence in jih združuje v skupnem delu v povzdigo in krepitev narodne fizične in duševne sile z bratskimi slovanskimi narodi. Na tem stališču hoče vztrajati mlađe društvo, gojiti vzorno telovadbo, ter prijeti v povzdigo duševne izobrazbe igre, zabave, vešlice in dr. Mladi smo še, res je, a svoje mlade in čile moč hočemo za staviti in posvetiti nedosegljivemu hujhi sekolske ideje, ki nas vabi vedno više in više (nedklic: Nazdar! Kvišku!) in da se bomo v tem smislu spoponjavljali, vas prosim bratje zaupanja v samega sebe, zaupanja v brate in posebno pa v odbor. Torej krepimo se! Nazdar! V imenu Sokola II iz Ljubljane je pozdravil tajnik brat Marn novoustanovljeno društvo. Izrazil je v navdušenih besedah veselje, kako se širi napredova slovenska zavest v slovenskem Sokolstvu, kateremu se pridružujejo vedno in vedno nova krepka in čila društva. Nato se je na predlog podstaroste dovoljilo odboru, da sme vzeti v slučaju potrebe do 1000 K posojila. Tudi predlog brata Tribuča, da se sklene svoječasno sezidati si svoj "Sokolski dom" je bil z navdušenjem sprejet in se je zvobil odsek, kateri bo pobiral doneske. V odsek so bili imenovani bratje: Balija, Babnik, Prebil, Jeločnik star., Novak in Drenovec. Predlog g. Jeriha, da bi se izvolil takoj gledališki in veselični odsek, se je po daljšem razgovaranju z ozirom na malo izbiro za volitev v razne odseke odložil za prihodnjo odborovovo sejo. Starosta je nato še enkrat pozdravil udeležence, bodril odbor in brate k rednemu skupnemu delu ter zaključil shod s krepkim sokolskim pozdravom. Nazdar!

Povodom ustanovitve "Sokola" na Igu je daroval g. Stefan Klun po trgovcu Valentin Golobu 5 krov za tamošnega »Sokola«.

Odsek krškega Sokola v Sv. Krizu pri Kostanjevici priredil 6. junija otvoritveno slavnost telovadice. Bratska društva naj blagovolijo to upoštevati.

V Radečah na Dolenjskem se je ustanovila včeraj, dne 2. t. m. nova podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za trg in okolico. Ustanovni občni zbor se je vršil v gostilniških prostorih g. Hmelja. Z ozirom na deževno vreme je bila udeležba prav povoljna. Zastopani so bili vsi trški stanovi. Potovalni učitelj glavne družbe Ante Beg iz Ljubljane je v daljšem govoru pojasnilo o naših borbah na šolskem polju, o zatiranju obmejnih bratov potom nemških bojnih društev, o slogi in požrtvovnosti Nemcov pri takem početju, o delovanju in ciljih naše šolske družbe itd. Govor je bil sprejet z burnim pritrjevanjem. V novi odbor so bili z vzklikom izvoljeni sledeči gg.: Fr. Hmelj predsednik, Dremelj Alojzij (Boštanj) podpredsednik, gdč. Avgusta Kolnik blagajničarka, Janko Vozel namestnik, Anton Lamut tajnik, K. Lovre namestnik, Kos Juri in Kloštar Alojzij odbornika, Slapšak Jože (Boštanj) in Knez Hinko (Št. Juri) namestnika. Pregledovalca računov sta gg. Polanc Anton in Gramc Fr. — Za delegata za glavno skupščino je bil izvoljen predsednik g. Hmelj. Nova podružnica obeta mnogo, ker šteje dva usta-

novnika (gopa Vida Krisperjeva in g. Al. Dremelj) in 80 letnikov. Novi odbor z agilno blagajničarko pa nam je porok, da se bo to število že prvo leto znatno pomnožilo. Prva vešlica se priredi najbrž v Boštanju. Glavno zaslugo za tako impozantno število članov imata gg. Hmelj in nadučitelj Rant. Da, Dolenjska ima prvenstvo v narodni obrambi.

Novo slovensko industrijsko podjetje, Gosp. M. Ivančič, veletržec in posestnik v Medvodah zida ob kolodvoru v Medvodah tovarno za lano olje. Dotični komisionalni ogled se je vršil danes na licu mesta. Nova tovarna bude opremljena z najmodernejšimi stroji, ter se bude obrat vršil popolnoma avtomatično. Izdelovala bude večinoma namizno olje iz importiranega najboljšega bombajskega in argentinskega semena.

Celjskega zlatarja Almosleherja, katerega so dali njegovi upniki prijeti na Švicarskem, dovedli so 28. aprila ponoc v Celje, ter ga izročili tamošnjemu o. kr. okrožnemu sodišču.

Mariborske slovenske gledališča je vpravilno v nedeljo dne 25. aprila Ispovedno opereto "Tičnik" in salosko burko "Bratranec". Obe igri ste imeli lep in sijajen uspeh.

Nesreča vsled pljanosti Na pristavi ptujske grashčine v Škofjih pri Ptaju je odrezal hlapcu Jožefu Perneku slamorezni stroj roko do lakti, ter mu jo tako razrezal, da so med rezanci iskali posamezne koščke roke in prstov. Hlapco je bil pljan in po neprevidnosti predalec segel v stroj, katerega ni mogel ustaviti, ker so ga vrtili na dvorišču vpreženi konji.

K konkursu je prišel trgovcev z mešanim blagom E. Peunik v Možirju na Sp. Štajerskem.

Ustrelil je med preprirom na polju neznan krošnjar posestnikovega sina J. Golca iz Viliča na Zg. Štajerskem. Prestrelil mu je vrat, na kar je Göle tekmo popoldne umrl. Krošnjarja so ujeli, ne vedo pa njegovega imena.

Strah pred cirilico. V Braslovčah v Savinski dolini je dal gostilničar Plaskan napraviti napis nad svojo gostilno z slovenskimi in cirilskimi črkami. Radi tega je celjska »Deutsche Wacht« vsa iz sebe ter poziva oblastva, naj z vso energijo napravijo konec taki "državi" nevarni in pogubni panslavistični propagandi. Kako se kaže, se nemčurji boje cirilice kakor hudič križa. Kaj pa če bodo Slovenci uvažajo ta strah nemškutarjev sploh jeli na svojih napisih rabiti tudi cirilске črke.

Na otrpnjenju tlinika je umrl P. Laznik v Bukovju pri Frankolovem.

Prvi maj v Gorici je potekel prav mirno. Socialni demokrati so opustili letos dopoldanski obhod po mestu, ker je postajal od leta do leta bolj klaver. Popoldne sta govorila na Telovadnem trgu socialna demokrata Piazza iz Trsta in E. Kristan iz Ljubljane. Prvotno sta bila določena za govornika Pagnini iz Trsta in dr. Tuma iz Gorice. Socialno demokratije, nabrani največ iz Podgorje, so korakali potem z dvema redčima zastavama in godbo na Gorjček, kjer so imeli veselico. Bilo jih je okoli 300. — N. D. O. v Gorici je imela popoldne majniški shod na obširnem dvorišču Gorjčeve gostilne na Kornu. Navzočih je bilo okoli 150. Obširen govor je imel V. Knežič, načelnik N. D. O. — Popoldne je počivalo vse delo. Prodajalnice so bile zaprte.

Iz Šote so potegnili pri Grešiču truplo 73letne Josipine Samoilicevne iz Sv. Mihela na Krasu. Reva je bila slaboumna pa je šla najbrž sama v smrt.

Zusno narodno vrtovčevje redbino v Tolminu je zadel hudo udarec. Umrl ji je nadpolni 21 let starci sin Stanko. Pokojnik je bil vzor narodnega, za vse lepo, za vsak napredok vnetega mladeniča. O njegovem blagem in idealnem mišljenju priča njegova zadnja želja do očeta: naj oživi ondoto moško podružnico sv. Cirila in Metoda. Plemenitemu mladeniču blag spomin!

Akcije vedevedodne dražbe "Aurisiana" v Trstu so padle radi na stale pravde z mestno občino za 100 krov, namreč od 1150 na 1050.

Zaprli so v Trstu 32 letnega Franca Bradanovića iz Brežic, ker je raspravljal umetne goljufive kupčice. Šel je namreč v gostilno, in zahteval od natakarice pisemskoga papirja z ovitkom in napisal pismo. Nato je dal natakarici pest krov in rekel, naj mu da bankovec za 20 K. Nadstršnik Mihael Sitar je načel manjšo vsoto denarja. Urar g. Karel Binder je izgubil srebrno žepno uro. — Gdž. Julija Wirtova je izgubila ročno torbico, v kateri je imela neko knjigo in ročeo. — Ga. Minka Poščarjeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 46 K denarja, načela jo je šolska učenka Ana Mravljeva ter od dala pri magistratu. — Anton Čung je izgubil srebrno žepno uro z verifico. — Delavčev sin Ivan Bokavšek

izmenjal ter na ta način odnesel bankovec in še svojih 19 krov. To se mu je posredilo v več gostilnah, dokler ni nek gostilničar opazi, ko je v načini pisma izmenjal.

Radi srečnega protipanja svojega štiriletnega otroka na cesti do Mure v Trstu, nad čemer se je zgrajalo vse občinstvo, je odvoden stražnik mlađe ženske A. I. na policijski urad. Po dovršeni preiskavi so jo morali radi bolezni začasno spustiti.

Greb Petra Zrinjskega in Krsta Frankopana v Dolenjskem Novem mestu je obiskalo v petek, kot običajno vsko leto na dan smrti junakov, 40 hrvaških akademikov z državnima poslovoma. Ivanševičem in dr. Tresićem Pavičićem. V stolni cerkvi je opravil Ivanševič slavnostni rekвиem, na kar so se podali na grob. Počeli so nanj krasne venice in ga okrasili s hrvaškimi trobojnimi. Častni govor spomin padlima junakoma hrvaškega naroda je govoril poslanec Ivanševič. Zveder so pripredili sestanek, na katerem so razpravljali o sedanjih političnih odnosih na Hrvatku, o veleizdajskem procesu in Rauchovi vladi.

Slaba se godi načim ljudem v Ameriki. Včeraj se je vrnilo nad sto Hrvatov, ki tožijo, da so razmre v Ameriki naravnost obupne. Delavci delajo takorekoč noč in dan, da si prislužijo borno vsakdanjo hrano, o kakih prihrankih ni niti govor. Pred izseljevanjem se tedaj z vso resnostjo sčati.

Tuški promet v Ljubljani. Žadanji mesec je prišlo v Ljubljano 4520 tujev, torej 732 več kakor laui meseca aprila in 128 več nego letos meseca marca. Nastalo pa se je v hotelu "Union" 1076, "Slon" 761, "Lloyd" 425, "Ilirja" 239, "Cesar avstrijski" 218, "Malič" 202, "Južni kolodvor" 184, "Bavarski dvor" 87 in v ostalih gostilnah in prenočiščih 1206 tujev.

Davačja noč je bila precej živa. Ker so bili nekateri zaradi preobilno zavžitega alkohola preglašni, presitali in prehalki, je policija nastopila v petih slučajih v akcijo ter nemirnečno aretovala. Ob 11. ponoči je po Starem trgu nek pek hrali pašante, pozneje sta bila na Trnovskem pristalu preglašna dva krojaška poslodnika, proti 12 uri s a si na Sv. Jakoba trgu skočila v lase dva krojača, od katerih je bil le eden aretovan, pozneje se je zopet razbelila kričevljarnjam na Dunajski cesti. Ko je prišel v obližje stražnik, in hotel enega aretovati, se mu je ta popustivo pelerino izpulil iz rok ter jo odkuril v temno noč. Drugi od te družbe je pritaval zopet po Dunajski cesti ter tako glasno kazal svoje veselje, da je privabil moža pravice, kateri je veseljaka brez prenosiča odvedel k počitku v mestno špohovko, kjer se je danes z velikim mačkom prebuli.

Navrhlan ljubimec Delavec Fran C. je izvohal da ima služkinja M. nekaj prihrenjenih krajcarjev, kateri so mu tako dišali, da je začel v svrho, da pride do denaria, z njim ljubavno razmerje. Odljubil ji je zakon. Preje pa se je moral seveda nakupiti pohištvo. Ker C. ni imel novcev, je pod to pretrezo izvabil od svoje ljubimke 230 krov, za katere pa ni kupil po hišta, marveč vozni listek do Amerike, kamor si je šel iskat še boljše srce in bogatejše neveste.

Šampanjec mu je dišal. Ko se je včeraj peljal natakar Karel Huber rodom z Dunaja z rezervniki skozi Ljubljano ter šel z njimi na južnem kolodvoru v buffet, je mesto, da bi kupil kozačo pive, izmaknil škatljico rib in tudi nekaj šampanja je zmanjkalo. Stražnik je Huberja prijel in odvedel v zapor. Navedenec noče o šampanju ničesar vedeti, le rabe pravi, da je jedel.

Čigava je pipa? Včeraj je priselil nek neznanec prodajat v gostilno g. Lavrenčiča Šarca na Karloški cesti medeno pipo za pivo. Ko je neznanec pipo popustil ter bliskoma izginil. Kd r jo pogreša, na se zglaši pri policiji.

Dela vse gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 80 Hrvatov in 10 Macedonov, nazaj je pa prišlo 95 Hrvatov in 16 Slovencev. V Hebi je šlo 105 Hrvatov, v Luomost 90, v Beljak 25, 90 Lahov se je odpeljalo pa v Budapešto. — V soboto je šlo v Ameriko 30 Hrvatov in 15 Macedonov, nazaj je prišlo pa 10 Slovencev.

Izgubljeno in našljeno. Šolska učenka Ana Bratkovičeva je izgubila v robu savitih 20 K. Nadstršnik Mihael Sitar je načel manjšo vsoto denarja. Urar g. Karel Binder je izgubil srebrno žepno uro. — Gdž. Julija Wirtova je izgubila ročno torbico, v kateri je imela neko knjigo in ročeo. — Ga. Minka Poščarjeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 46 K denarja, načela jo je šolska učenka Ana Mravljeva ter od dala pri magistratu. — Anton Čung je izgubil srebrno žepno uro z verifico. — Delavčev sin Ivan Bokavšek

je načel uro z verifico in jo oddal na magistratu.

Bonaratos je izgubila v soboto proti včeretu neka dama na potu s Poljsko cesto do konca Štokje ulice. Pošteni usnjitelj naj odda denarnico na magistratu.

Zvezko uro je načila na Pogarjevem trgu Marija Banavec, Vogelne ulice št. 5, kjer se ure tudi dobri.

Drobne novice.

Kurz za režiserje otvoril Ustr. Matija čeških dilektantov v Pragi od 6. do 13. ročnika.

Nesreča na električni železnici v Pragi. V Myslkovi ulici se je včikal radi kratkega stika električnega toka voz električne cestne železnice in začel z velikim plamenom goreti. — Ljudje so se pravočasno rešili.

Zastrupili se je hotela 25 letna M. Hadova v Pregi s tem, da je izpila steklenico črnila.

Iz strahu pred kaznijo, boječ se svoje surove matere, je skočila 11 letna I. Bobricka v Pragi iz okna družega nad-tropja na ulico, ter dobita smrtna poškodbe. — Ljudstvo je bilo tako razjarjeno nad materjo, da je policija z vso silo komaj ubranila, da ni vdrio v hišo in napadio kruto mater.

Književnost.

»Ljubljanski Zvon«. Vsebina majskega zvezka: 1. Vladimir Levstik: Jaz nisem, da bi šel med vse. 2. Voješč Mole: Homer. 3. Dr. Ivo Šorli: Sam. 4. Dr. Jos. Tomišek: V večnem mestu. 5. Vida Jerajeva: Vstajenje. 6. Ivan Cankar: Pravica za pravico. 7. Rusmir: Življenje. 8. Vladimir Levstik: Blagorodnik doktor Ambrož Čander. 9. C. Golar: Grof. 10. Podlimbarski: Povest Ivana Polaja. 11. C. Golar: Klasova Klara. 12. Književne novosti. Dr. Jos. Tomišek: »Slovenske Matice« Zabavna knjižnica. — Dr. Jos. Tomišek: Vladimir Levstik: Olsojenci. — Fr. Erjavec: dr. Gv. Sajovic: V naravi. — Fran Milčinski: Igračke. Črtice in podlistki. — Izvestja »Muzejskega društva« za Kranjsko. — Knjige »Slovenske Solske Matice«. — Časopis za zgodovino in narodopisje. — Naš dom. — »Boj za slovensko vsečilišče«. — A. Rapé: »Mladini. — F. L. Tuma: »Pod cesarjem Franc Jožefom I.« — Carniola. — Dr. Gust. Gregrin: Ivan Sjergjevič Turgenjev: Prva ljubezen. — F. P.: Karolina Šveta: Poljub. — Silvije Strahimir Kramjčevič: Odbrana pjesme omladini. 13. Gledališče. Dr. Fr. Zbašnik:

